

Ο Μητροπολίτης Κερκύρας στην Ιερά Μονή Παναγίας Άνω Ξενιάς

/ Ιερές Μονές

Στην παλαιόφατη και ιστορική Ιερά Μονή της Παναγίας Άνω Ξενιάς, της περιοχής του Αλμυρού Βόλου, όπου έλαβε την μοναχική του κουρά, προ πενήντα ενός ετών, και μόνασε αδιαλείπτως εν αυτή, λειτούργησε και ομίλησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίω Νήσων κ. Νεκτάριος, ο οποίος συνανέστραφη πνευματικά με την αδελφότητα της Ιεράς Μονής, αλλά και την ευρύτερα αδελφότητα, τους ευλαβείς δηλαδή προσκυνητές αυτής.

Εις την Ιερά Μονή ηγείται ο Αρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος Υφαντίδης με μια μικράν αλλά ζηλευτή αδελφότητα, ο οποίος συνεχίζει με μεγάλη καταξίωση την ανακαίνιση της μονής, τόσο στην συμπλήρωση των κτηρίων όσο και στην

πνευματική καθοδήγηση των πατέρων και πολλών πνευματικών του τέκνων.

Ο Σεβασμιώτατος κατά την Θεία Λειτουργία, συλλειτουργήσε με τον Καθηγούμενο π. Νεκτάριο, τον Πανοσιολογιώτατο Αρχιμανδρίτην π. Χριστόδουλο Τριαντάφυλλο, ιεροκήρυκα του Ιερού Προσκυνηματος Αγίου Σπυρίδωνος Κερκύρας και καθηγούμενο της Ιεράς Μονής Αγίων Θεοδώρων Στρατιάς, και τους αδελφούς της Ιεράς Μονής, ιερομόναχο π. Μάξιμο και τον ιεροδιάκονο π. Δανιήλ, και διάκονο του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνατίου.

Στην ομιλία του, έλαβε αφορμή από την εορτή των δισμυρίων νηπίων, των φονευθέντων υπό του Ηρώδου, και ανεφέρθη στο σύνδρομο από το οποίο διακατείχεται ο Ηρώδης. Το ίδιο σύνδρομο αφορά πολλούς εξ ημών των ανθρώπων, έως και των μεγάλων εξουσιαστών και αρχόντων της γης. Ο Ηρώδης είχε ανασφάλεια για τη ζωή του αλλά και το βασίλειο του. Δεύτερον, διακατεχόταν από φόβο και Τρίτο, προκειμένου να αποφύγει και την ανασφάλεια και τον φόβο, χρησιμοποιούσε την βία, η οποία εκφραζόταν με τον φόνο και την καταστροφή. Όταν άκουσε από τους Μάγους της Ανατολής που πορεύθηκαν ώστε να προσκυνήσουν τον τεχθέντα Βασιλέα, τότε τον κατέλαβε η ανασφάλεια της ζωής του και του βασιλείου του, και από την ανασφάλεια μετεπήδησε στον φόβο, προκειμένου να κρατήσει την εξουσία του. Η απόφασις του λοιπόν, ήταν τα αποτρόπαια εγκλήματα στο λαό του.

Σήμερα, από αυτό το σύνδρομο της ανασφάλειας διακατεχόμεθα οι περισσότεροι των ανθρώπων, ώστε να υπολογίζουμε ότι όλοι οι άλλοι διεκδικούν κάτι από την δική μας ζωή και να μας καταλαμβάνει ο φόβος, και από τον φόβο να μεταπηδούμε στην εκδίκηση.

Τα κοινωνικά φαινόμενα, τα οποία απασχολούν την κοινή γνώμη, είτε η αδικία μεταξύ των ανθρώπων, είτε η ολοένα αυξανόμενη εγκληματικότητα της εποχής

μας (συζυγοκτονίες, μητροκτονίες, πατροκτονίες, αδελφοκτονίες, παιδοκτονίες και τόσο άλλα φαινόμενα), τα οποία δεν μπορεί να συλλάβει καν ο νους του υγιούς ανθρώπου, έχουν να κάνουν με το σύνδρομο του Ηρώδη.

Αλλά και σε επίπεδο των ισχυρών της γης, των εχόντων εξουσία, χρησιμοποιώντας τις πολεμικές συρράξεις τις οποίες βιώνουμε εσχάτως στην ιστορία του πλανήτη μας, έχουν ακριβώς την αιτία του ποιος θα κυριαρχήσει μεταξύ του ισχυρού και του αδυνάμου επάνω στους λαούς.

Η σημερινή εικόνα, να βλέπουμε χιλιάδες και αναρίθμητα θύματα, μεταξύ των οποίων πολλά είναι μικρά παιδιά, δεν έχει σημασία ποιας θρησκείας είναι ή ανήκουν, αλλά σημασία έχει η αγριότητα και το σύνδρομο της ανασφάλειας του φόβου, που ξεσπά στις γενοκτονίες των λαών μας.

Όλα αυτά βέβαια συμβαίνουν διότι όταν η καρδιά του ανθρώπου είναι αδειανή από την παρουσία και την χάρη του Θεού, είναι επόμενο τόσο οι ανθρώπινες κοινωνίες, όσο και οι λαοί να έχουν αυτή τη συμπεριφορά. Μια συμπεριφορά, η οποία έχει να κάνει όχι σε κοινωνία ανθρώπων αλλά σε μια ζούγκλα αγρίων και ανήμερων θηρίων που δυστυχώς εξαγρίωσαν τους λαούς με την προσπάθεια να φυγαδεύσουν την πίστη, την ελπίδα και την αγάπη στον αληθινό Θεό.

Γιορτάζουμε Χριστούγεννα χωρίς Χριστό, σχήμα οξύμωρο.

Οι μεγάλοι και οι τρανοί τελευταίως, εύχονται δημοσίως καλές γιορτές και Χρόνια Πολλά, χωρίς καν να αναφέρουν το όνομα Χριστός. Τα σχολεία μας, που οργανώνουν χριστουγεννιάτικες εορτές, δεν αναφέρονται στο γεγονός της Γέννησης του Κυρίου μας, παρά μόνο καθοδηγούνται τα παιδιά στην νεοπαγανιστική θρησκεία, όπου κυριαρχούν τα ξωτικά, τα ζόμπι, οι καλικάντζαροι και ότι άλλο άσχετο με την εορτή.

Ο Σεβασμιώτατος στο τέλος, παρεκάλεσε όλους τους συμμετέχοντες στην Θεία Λειτουργία να επιστρέψουμε εν μετανοία στην πίστη του Χριστού μας, στην αποκεκαλυμμένη αλήθεια και να γεμίσουμε τις καρδιές μας με την παρουσία του Χριστού μας, κάνοντας φάτνη, τον έσω άνθρωπο, προκειμένου να ζήσουμε στο φως του θεοδέγμονος σπηλαίου της Βηθλεέμ, και να οδηγήσουμε τα παιδιά μας στην εκκλησία του Χριστού μας, προκειμένου να βρούν την ασφάλεια και την απαντοχή στη ζωή τους.

Ευχαρίστησε τον άγιο καθηγούμενο και τους πατέρες, για την αγάπη και την ευγένεια τους προς το πρόσωπό του, αλλά και την φιλοξενία την οποία δεικνύουν κάθε φορά που επισκέπτεται το μοναστήρι.

Ιδιαίτέρως ο Σεβασμιώτατος ευχαρίστησε τον Μητροπολίτη Δημητριάδος και Αλμυρού, ο οποίος ευγενώς του παρεχώρησε την άδεια να λειτουργήσει στην ως άνω Ιερά Μονή.

Περισσότερες φωτογραφίες:

